

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 36Csp/61/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120236305
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Moravčíková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2020:6120236305.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, sudkyňou JUDr. Katarínou Moravčíkovou, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému: 2) Jozef K., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXX, právne zastúpený JUDr. Peter Vachan, advokát, Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, o zaplatenie 7 167,25 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovanému v 2. rade priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa domáhal cestou upomínacieho konania, aby súd zaviazal žalovanú v 1. rade J. K. a v 2. rade S. K. (ďalej ako žalovaní) zaplatiť mu sumu 7 167,25 eur s príslušenstvom. Uviedol, že poskytol žalovaným na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 10.03.2016 pod číslom úverového účtu 5169816921 úver vo výške 7 640 eur, ktorý sa žalovaní zaviazali uhradiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok. Dlužníci svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky neplnili riadne a včas, preto ich právny predchodca žalobcu vyzval na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia. Nakoľko žalovaní napriek písomnej výzve právneho predchodcu žalobcu svoj dlh z titulu omeškaných úverových splátok nezaplatili, právny predchodca žalobcu v súlade so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy a v súlade s všeobecnými obchodnými podmienkami s označením „Podmienky požadovanej predčasnej splatnosti úveru (okamžitá splatnosť úveru) zo strany veriteľa“ vyhlásil ku dňu 18.05.2017 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanému doručené dňa 12.06.2017. Nakoľko žalovaní v poskytnutej 7-dňovej lehote od doručenia oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru dlžnú sumu nezaplatili, od 02.06.2017 sa dostali do omeškania so zaplatením dlžnej sumy spolu s príslušenstvom. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s., ako postupcom a spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o. ako postupníkom dňa 19.11.2019 bola pohľadávka voči žalovaným z titulu nezaplateného úveru na základe úverovej zmluvy postúpená žalobcovi ako postupníkovi, o čom bol žalovaní upovedomení písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky v súlade s § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaní boli vyzvaní vyzvaný právny zástupcom žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy z titulu nesplateného úveru. Po dátume vyčíslenia postúpenej pohľadávky žalovaní zaplatili na úhradu svojho dlhu sumu 40,56 eur, ktorá bola započítaná na úhradu dlžnej istiny úveru. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje voči žalovaným len časť postúpeného nároku vo výške nesplateného dlžnej istiny úveru vo výške 7 167,25 eur, spolu s príslušenstvom, ktorú žalovaní žalobcovi napriek predžalobnej upomienke nezaplatili.

2. Proti platobnému rozkazu vydanému Okresným súdom Banská Bystrica dňa 27.02.2020 pod sp. zn. 32Up/293/2020, podal žalovaný v 2. rade odpor, v ktorom uviedol, že neuznáva žalobcom uplatnený návrh v celom rozsahu. Podľa neho ad 1) zmluva o úvere neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, čo má za následok, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, a to údaj o celkovej výške úveru, v zmluve je uvedená nesprávna RPMN v neprospech spotrebiteľa. V tomto smere poukázal na rozsudok C - 377/14 vo veci Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová proti FINWAY, a.s. Ak žalovaný na základe zmluvy o úvere reálne čerpal sumu 7 487,20 eur (žalovanému bol okamžite započítaný poplatok vo výške 152,80 eur), čo vyplýva z výpisu z účtu žalovaného, pričom v zmluve je uvedený nesprávny údaj 7 640 eur, má to rovnaké následky ako keby v zmluve údaj o celkovej výške úveru nebol uvedený vôbec; ad 2) zo strany žalobcu neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, pričom žalobca nepredložil doručenkú k žiadnej z predložených upomienok a zároveň ani jedna z predložených upomienok nepredstavuje výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru upravuje ustanovenie § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Zo systematického zaradenia týchto ustanovení v Občianskom zákonníku ako aj logického výkladu vyplýva, že zákonodarca vyžaduje jednoznačne 2 úkony, prvým úkonom je výzva v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a druhým úkonom je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti (rozhodnutie Krajského súdu Žilina zo dňa 26.04.2018 sp. zn. 10Co/84/2018). Keďže žalobca nepredložil výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nepreukázal splnenie podmienok pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu. Z uvedeného dôvodu neuhradené splátky zročné od uzatvorenia zmluvy do 15.01.2017, pokiaľ neboli uhradené, sú premlčané a zároveň žalobca nemá nárok na splátky, ktorých zročnosť nastala po podaní žalobného návrhu a teda splátky zročné od 15.02.2020 do 15.02.2024, keďže v tejto časti bol žalobný návrh podaný predčasne; ad 3) zároveň poukázal na § 92 ods. 8 o bankách, ktoré sú podľa Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, aj podľa rozsudku sp. zn. 7Cdo/26/2017 z 28.3.2018, uznesenia sp. zn. 1Cdo/147/2017 z 24.4.2018 zákonnými podmienkami platného postúpenia pohľadávky banky, nie úpravou, s nedodržaním ktorej je spojené porušenie bankového tajomstva. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, a to kumulatívne. Krajský súd Prešov vo svojom rozhodnutí zo dňa 08.01.2019 sp. zn. 3Co/151/2018 uviedol, že výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nepredstavuje oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Keďže žalobca nepreukázal platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti a existenciu výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, nepreukázal logicky ani lehotu 90 dní a preto neboli splnené podmienky v zmysle citovaného zákonného ustanovenia a žalobca nemá v konaní aktívnu vecnú legitimitáciu. Preto žalovaný v 2. rade navrhol žalobu zamietnuť.

3. Vzhľadom na to, že žalovaná v 1. rade J. K., proti platobnému rozkazu nepodala odpor, nadobudol voči nej právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 08.05.2020. V konaní súd už pokračoval len so žalovaným v 2. rade, pričom ponechal pôvodné označenie, aby bolo zrejmé, že vo veci sa konalo už len s jedným žalovaným, a to v 2. rade - S. K..

4. Právny zástupca žalobcu považoval odpor žalovaného v 2. rade za neodôvodnený, pričom aktívnu legitimitáciu preukázal oznámením o postúpení pohľadávky, ktoré mu bolo odosielané. Práve takýto postup je plne v súlade s právnymi predpismi a súdnou praxou (rozs. NS SR 4Obo 210/01), pričom súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby skúmal ako prejudiciálnu otázku existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Súdu predložili aj výzvy právneho predchodcu - banky a práve týmito výzvami, doručovanými žalovanému v 2. rade na adresu, uvedenú v úvere, preukázali splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 o bankách. Banka podľa neho vyzvala žalovaného v 2. rade na zaplatenie peňažného dlhu pred postúpením pohľadávky, ten svoj dlh napriek výzve nezaplatil, dostal sa do omeškania so zaplatením viac ako 90 kalendárnych dní, čo vyplýva z výpisu z účtu. Pretože bol napriek výzve banky viac ako 90 dní v omeškaní, boli týmto splnené zákonné predpoklady pre platné postúpenie bankovej pohľadávky. Vznesenú námietku premlčania nepovažoval za dôvodnú, predčasná splatnosť úveru bola vyhlásená ku dňu 19.05.2017 a oznámenie o tom bolo doručené žalovanému v 2. rade dňa 25.05.2017, teda lehota 7 dní na zaplatenie mu uplynula 01.06.2017. Premlčacia lehota začala plynúť od 02.06.2017, preto pohľadávka uplatnená dňa 07.02.2020 bola v

rámci 3-ročnej premlčacej doby. Žalovaným v 2. rade namietaná bezúročnosť je irelevantná, pretože v tomto konaní si žalobca uplatnil len nárok na zaplatenie istiny so zákonným úrokom z omeškania.

5. Právny zástupca žalovaného v 2. rade v rámci dupliky poukázal na to, že oznámenie o postúpení pohľadávky zakladá aktívnu legitimáciu len v prípade, ak postúpenie prebehlo v súlade so zákonom. Žalobcom uvádzané rozhodnutie je prekonané neskoršími rozhodnutiami, napr. rozs. KS Prešov sp. zn. 23Co/17/2016. Aj Najvyšší súd SR v uznesení zo dňa 28.03.2018, sp. zn. 7Cdo/147/2017 konštatoval, že podmienky § 92 ods. 8 zákona o bankách sú zákonnými predpokladmi platného postúpenia banky, nie úpravou, s nedodržaním ktorej je spojené porušenie bankového tajomstva. Tým, že žalobca nepreukázal doručenie ani jednej z predložených upomienok, ktoré môžu byť výzvou podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a teda aj výzvou v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, to znamená, že nepreukázal ani lehotu 90 dní, čím neboli splnené podmienky podľa zákona; žalobca nemá aktívnu legitimáciu. Okrem toho spochybnil overenie bonity klienta.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie, pričom strany sporu svoju neúčasť ospravedlnili a súhlasili s prejednaním veci v ich neprítomnosti.

7. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a to najmä zmluvou o flexipôžičke, žiadosťou o poskytnutie pôžičky, oznámenie o postúpení pohľadávky, výzva na zaplatenie, výpis z účtu, pokus o zmier, výzva na predčasné splatenie úveru, zmluva o postúpení, návrh na pribratie, všeobecné obchodné podmienky, vyjadreniami strán sporu, pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav:

8. Dňa 09.03.2016 požiadali žalovaní právneho predchodcu žalobcu - VÚB, a.s., o poskytnutie flexipôžičky - bezúčelovej, ktorá mala slúžiť ako refinanc, a to vo výške 11 500 eur; v žiadosti uviedli údaje o svojej finančnej situácii, príjmoch a výdavkoch. Žiadateľkou (dlžníčkou) úveru bola žalovaná v 1. rade a spolužiadateľom (spoludlžníkom) bol žalovaný v 2. rade. Dňa 10.03.2016 bola medzi nimi podpísaná zmluva o spotrebiteľskom úvere „Flexipôžička“, č. 002570911090316, pričom banka žalovaným poskytla pôžičku vo výške 7 640 eur, lehota splatnosti 96 mesiacov, celkový počet splátok 95, dátum prvej splátky dňa 15.04.2016 a poslednej ako termín konečnej splatnosti dňa 15.02.2024. Mesačná splátka predstavovala vrátane poistného sumu 128,84 eur, z toho poistné 6,19 eur. RPMN bolo 12,74%, priemerná RPMN 9,93%.

9. Treťou upomienkou - pokus o zmier zo dňa 27.03.2017, adresovanou žalovanej v 1. rade, právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú v 1. rade na zaplatenie dlžnej pohľadávky banky vo výške 419,82 eur s tým, že ak ju okamžite nezaplatí, bude požadovať, aby vrátila celú poskytnutú sumu úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v zmluve a upozornil ju na právo banky odstúpiť od zmluvy. K listu nebol pripojený doklad o doručení písomnosti.

10. Výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 19.05.2017, adresovanou žalovaným, banka žalovaným oznámila, že dňa 19.05.2017 vyhlásila predčasnú splatnosť úveru vrátane príslušenstva so zostatkom 7 670,39 eur, z toho istina 7 207,81 eur, úroky 423,63 eur, poplatky 38,95 eur. Vyzvala ich na zaplatenie dlžnej sumy v lehote 7 dní odo dňa doručenia výzvy s tým, že v prípade neuhradenia dlžnej pohľadávky banky pristúpia k vymáhaniu pohľadávky. Výzva bola doručená žalovanej v 1. rade dňa 25.05.2017 a žalovanému v 2. rade dňa 12.06.2017.

11. Dňa 19.11.2019 bola medzi bankou VÚB, a.s., a žalobcom podpísaná zmluva o postúpení pohľadávok, pričom listom žalobcu zo dňa 27.11.2019 bolo žalovaným oznámené postúpenie pohľadávky banky voči žalovaným zo zmluvy zo dňa 10.03.2016, pričom dlžný záväzok žalobca vyčíslil na sumu 10 682,63 eur ku dňu 11.11.2019. Oznámenie bolo žalovaným odoslané dňa 27.11.2019.

12. Žalobca výzvou na zaplatenie pohľadávky zo dňa 19.12.2019 vyzval žalovaných na zaplatenie dlžnej sumy 11 443,55 eur, ktorú im zaslal dňa 19.12.2019.

13. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

14. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priechi dobrým mravom.

15. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu predčasnej splatnosti úveru) ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20120301.html>>najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

16. Podľa § 524 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

17. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

18. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

19. Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky, ku ktorému v tejto veci došlo zmluvou zo dňa 19.11.2019), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškani so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

20. Zmluvný vzťah strán sporu, založený na základe vyššie uvedenej zmluvy o úvere, spadá pod úpravu zákona o spotrebiteľských úveroch a Občianskeho zákonníka. Uzavretú úverovú zmluvu teda súd posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

21. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca nebol pôvodným veriteľom pohľadávky, ale veriteľom sa stal až na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, súd prednostne skúmal, či žalobca je, resp. nie je aktívne vecne legitimovaným subjektom v predmetnej právnej veci. Aktívnou vecnou legitimáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. 6. 2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

22. V prejednávacom spore sa súd zaoberal spornou otázkou, či došlo k predčasnej splatnosti úveru ku dňu 18.05.2017 ako deklaroval žalobca v podanej žalobe. Vyriešenie tejto otázky považoval súd za otázku zásadného významu z hľadiska platnosti postúpenia pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu, ktorý nemá štatút banky, a tým aj zásadnú otázku pre posúdenie aktívnej legitímácie žalobcu v tomto spore.

23. V prvom rade súd uvádza, že vykonaným dokazovaním mal preukázané, že k predčasnemu zosplateniu úveru zo strany banky došlo dňa 19.05.2017, a nie 18.05.2017, ako uviedol žalobca, a to z dôvodu, že vo výzve na predčasné splatenie úveru s príslušenstvom bolo uvedené, že táto skutočnosť nastala dnešným dňom, tj. dňom 19.05.2017, kedy bol list vyhotovený. Pokiaľ chcel žalobca preukázať, že došlo k zosplateniu úveru, bolo jeho povinnosťou preukázať, že boli splnené podmienky stanovené v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Teda žalobca musel preukázať, že žalovaní boli vyzvaní na doplatenie zameškaných splátok po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplacením splátky a súčasne boli upozornení v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Žalovaný v 2. rade doručenie výzvy k doplateniu omeškaných splátok pod následkom vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru poprel. V tomto smere súd zistil, že žalobca predložil síce list banky ako právneho predchodcu zo dňa 27.03.2017, označený ako pokus o zmier, adresovaný inak žalovanej v 1. rade, ale nepredložil nijaký doklad, ktorý by potvrdil, že uvedenú listinu žalovanému v 2. rade, resp. aj žalovanej v 1. rade, skutočne doručil. Dôkazné bremeno v smere preukázania tejto skutočnosti bolo na žalobcovi, ktorý ho neuniesol. S poukazom na tieto skutočnosti súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, že zo strany jeho právneho predchodcu došlo platne k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, a to z dôvodu, že nebolo preukázané splnenie podmienky podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

24. Podľa názoru súdu spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle zákonného ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 481/2001 Z. z., môže byť iba pohľadávka, ktorá je už splatná, a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo napriek výzve bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní.

25. Vo všeobecnosti platí, že postúpenie pohľadávky (cesia) spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa vstúpi nový veriteľ, čiže dochádza k zmene v osobe veriteľa. Keďže ide o významnú zmenu v osobe veriteľa, ustanovuje Občiansky zákonník pre postúpenie pohľadávky písomnú formu a zároveň ustanovuje, ktoré pohľadávky nie sú spôsobilým predmetom postúpenia. Osobitné predpisy môžu upravovať postúpenie pohľadávok v špecifických prípadoch odlišne, resp. môžu upravovať osobitné podmienky, ktorých splnenie je na platné postúpenie potrebné. Problémom je otázka platnosti či neplatnosti právneho úkonu postúpenia pohľadávky podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Teda, či podmienky pre postúpenie pohľadávky banky bez súhlasu žalovaného na tretiu osobu, ktorá nie je bankou (žalobca) podľa § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách musia byť splnené, aby došlo k platnému postúpeniu pohľadávky banky voči žalovanému na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok, alebo v prípade ich nedodržania prichádza sankcia v podobe absolútnej neplatnosti právneho úkonu postúpenia.

26. Pri rozhodovaní v tomto spore bolo potrebné vychádzať tak z ustanovenia § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom. V prípade, ak by postúpenie bolo v rozpore so zákonom, bol by daný dôvod na aplikáciu ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je neplatný právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, z ktorého je zrejmé, že ďalšími zo zákona o bankách vyplývajúcimi skutočnosťami (podmienkami) je preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a dlžníkovu následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Toto sú zákonné špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. Tieto isté podmienky musia byť splnené aj pri prelomení bankového tajomstva, aby nedošlo k jeho porušeniu. Uvedené spolu úzko súvisí, avšak vzájomne sa nevylučuje.

27. Súd mal vykonaným dokazovaním preukázané, že v tomto prípade išlo o spotrebiteľský spor ako aj to, že nebola splnená tak podmienka pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru ku dňu 19.05.2017 a tým pádom ani podmienka pre platné postúpenie pohľadávky. Napriek tomu, že výzva banky zo dňa 19.05.2017 na predčasné splatenie zostatku úveru, bola obom žalovaným doručená, súd ju nepovažoval

za výzvu, ktorá by spĺňala náležitosti podľa § 92 ods. 8 o bankách. Z toho vyplýva, že výzvu na úhradu dlhu totiž nenapĺňa list zo dňa 19.05.2017 označený ako „výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom“. Žalobca teda v konaní nijako nepreukázal, že doručil písomnú výzvu klientom banky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, tj. žalovaným.

28. Keďže v tomto prípade pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, neboli splnené ani podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách, ide o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade so zákonom o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka vylúčené/zakázané. Ide tu teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

29. Pretože do dňa postúpenia pohľadávky (19.11.2019) nedošlo platne k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, právny predchodca žalobcu - Všeobecná úverová banka, a.s., nebol oprávnený postúpiť svoju pohľadávku z úveru inému subjektu. S ohľadom na túto skutočnosť súd dospel k záveru, že žalobca nie je nositeľom práva, ktoré bolo predmetom postúpenia a bolo žalobcom uplatnené v tomto konaní, preto mu nie je možné toto právo priznať.

30. Dôvodom pre zamietnutie žaloby je nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu; skúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej alebo pasívnej, je imanentnou súčasťou každého súdneho konania, pričom súd ju skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán nenamieta, pričom zistenie nedostatku vecnej legitímácie má za následok zamietnutie žaloby.

31. Podľa § 255 ods.1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32. Podľa § 262 ods.1, ods.2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

33. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 Civilného sporového poriadku, pretože žalovaný v 2. rade bol v konaní plne úspešný, priznal mu nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Strany sporu nenavrhlí a ani súd nezistil existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, pre ktoré by mal postupovať podľa § 257 Civilného sporového poriadku a náhradu trov konania žalovanému v 2. rade nepriznať.

34. S poukazom na to, že na strane žalovaného vystupovali od podania žaloby 2 subjekty, súd rozhodoval vec len medzi žalobcom a žalovaným v 2. rade, pričom vo vzťahu k žalovanej v 1. rade bolo rozhodnuté platobným rozkazom a vo vzťahu k žalovanému v 2. rade týmto rozsudkom.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Nitra.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.